

ವಲ್ಲಾನ್ ಎಂಬ ಅಗ್ರಿದೇವತೆಗೆ ಕರುಹೆ ಬಂತು. ಒಡನೆಯೇ ಕೇಸಡಾಲಿಯನ್ ಎಂಬ ಸೇವಕನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ‘ನಿನು ಅಂಥನಾಗಿರುವ ಓರಿಯನ್ನನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಮಾಗಾದರ್ಶನ ಮಾಡು’ ಎಂದು ವಲ್ಲಾನ್ ಸೂಚಿಸಿದ. ಅವನ ಅಣತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಓರಿಯನ್ನನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಮುಂದೆ ಸಾಗುವಲ್ಲಿ ನೆರವಾದ ಎಂಬ ಉಲ್ಲಾಸದಾಯಕ ಕಥೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇಸಡಾಲಿಯನ್ ಹೆಳವನಲ್ಲ, ಓರಿಯನ್ನನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನು. ಆದರೆ ಅಡಿಗರ ಕಾವ್ಯ ಸ್ವಾಷಿಯಲ್ಲಿ - ‘ಹೆಳವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೂರುದ ಕುಲಿಧ್ವಾನೆ’ ಎಂಬ ರೂಪಕವಿದೆ. ಹೋಮರ್‌ನ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಸಂಗಿತ ಅಡಿಗರ ಈ ರೂಪಕ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ನರಿಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ‘ವಸುದ್ವೇವ ಕುಟುಂಬಕಂ’

‘ವಸುದ್ವೇವ ಕುಟುಂಬಕಂ’ ಎನ್ನುವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುನ್ನ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ಮೂಲ

ಹುಡುಕಲು ನೋಡಿದರೆ, ಇನ್ನೇನೋ ಗೊಂದಲ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಭೂಮಿಯೇ ಬಂದು ಕುಟುಂಬದ ಹಾಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರ ಧ್ವನಿತಾಧ್ರು ಮತ್ತು ಭಾವಾರ್ಥ ಎರಡೂ. ಈಗಂತೂ ರಾಜಕಾರಣಗಳು ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಭೂಮಿಯೇ ಬಂದು ಕುಟುಂಬ, ನಾವೆಲ್ಲ ಅದರ ಸದಸ್ಯರು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ. ಇದನ್ನು ಮುಕ್ಕೆಬೋಳ್ಳೇ. ಬಹುತಃ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಅಹಿಂಸಾ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಇದು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬ್ಯಾಕ್ತುಡೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ವಿಶ್ವಮಾನವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೂ ಸೊಗಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

‘ಹಿತೋಪದೇಶ’ ಎಂಬ ನೀತಿ ಸಾರುವ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ‘ವಸುದ್ವೇವ ಕುಟುಂಬಕಂ’ ಮಾತು ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿತೋಪದೇಶ ಕೃತಿಯ ಕರ್ತೃ ತಾನು ಪಂಚತಂತ್ರ ಬರಿದ ಕರ್ತೃವಿಗೆ ಖಂಡಯಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ‘ಪಂಚತಂತ್ರ’ ಕ್ರಿ.ಶ. ಮೂರನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೃತಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚೆನೂ ಭಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಲ್ಲ. ಹಿತೋಪದೇಶ, ಪಂಚತಂತ್ರದ ನಂತರ ಬಂದ ಕೃತಿ ಎನ್ನುವುದಂತೂ

ಸ್ವಷ್ಟ. ಪಂಚತಂತ್ರದಂತೆ ಹಿತೋಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು-ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಾತಿನ ಮೂಲಕದೇ ಲೋಕನೀತಿ ಹೇಳುವ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಂದಲವಿದೆ. ಬಹುತಃ ಒಂಬತ್ತರಿಂದ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಶತಮಾನವೆಂದು ಪಂಡಿತರ ಲೋಕಾಚಾರ.

‘ಹಿತೋಪದೇಶ’ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತ ಎಂಬವನು ಇದರ ಕರ್ತೃ; ಮಗಧ ಅಧವಾ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ರಾಜವಂಶದ ಮತ್ತಳಿಗೆ ನಿತಿಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಕಥೆಯೊಳಗಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಆತ ಬೆಳೆಸಿದ ಎಂಬುದು ಪಂಡಿತರ ಬಂದು ವರ್ಗದ ಬಾಹೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಧಾರ್ಯಗಳಿವೆ. ಮೊದಲ ಅಧಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ವಸುದ್ವೇವ ಕುಟುಂಬಕಂ’ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧಾರ್ಯದ ಹೆಸರು ‘ಮಿತ್ರಲಾಭ’. ಇದನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ:

ಹಿರಣ್ಯಕ ಎಂಬ ಇಲಿ, ಅದರ ಮಿತ್ರ ಲಗುಪಲನಕ ಎಂಬ ಕಾಗೆಗೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಗೆಯಾದ ಸುಖದ್ವಿ, ಚಿತ್ತಾಲ್ಕಿಗಳ ಎಂಬ ಜಿಂಕೆ, ಕ್ಷುದ್ರಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ನರಿಯ ಕಥೆಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮಗಧ ರಾಜು ದಂಂಪತ್ರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಕ್ಷುದ್ರಬುದ್ಧಿ ಕಾಡಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಹಕ್ಕಿರದಳ್ಳೀ, ಸುಪ್ರಪ್ರವಾಗಿ ಬಳಿದ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅಪಹರಿಸಿ ತಿನ್ನಬೇಕಿಂಬ ಆಸಯಾಯಿತು. ಜಿಂಕೆ ಬೇಗ ತಪ್ಪಿಸಿಹೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದ್ದ ಕ್ಷುದ್ರಬುದ್ಧಿ ಉಪಾಯಮಾಡಿ ಅದರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಬೇಕಿಂದು ಯೋಚಿಸಿತು. ಜಿಂಕೆಯ ಬಿ ಹೋಗಿ ವಿನಮ್ಮಾವಾಗಿ ಕ್ಷೇಮಗಿದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಾನು ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನಿಡನೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾದಿಕೊಂಡು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಇರಬೇಕಿಂದು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಿಯೆಂದು ಹೇಳಿತು. ಕ್ಷುದ್ರಬುದ್ಧಿಯ ಕುಟುಂಬಪಾಯ ತಿಳಿಯದೆ ಅದು ತಾನಿರುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿತು. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನರಿ ಮತ್ತು ಜಿಂಕೆ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಗೆಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ‘ಹೇ ಜಿಂಕೆ, ನಿನ್ನ ಜೋತೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಯಾವುದು? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೆಯೆ? ’ ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಜಿಂಕೆ ಖಿಸಿಪಟ್ಟು ‘ತೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದು ನನ್ನ ಹೋಸ ಮಿತ್ರ’ ಎಂದು ನರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿತು. ಆಗ ಕಾಗೆ ‘ಅಪರಿಚಿತರನ್ನು ಅಷ್ಟ ಬೇಗ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅದು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಎಡಗೊಡುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಜಿಂಕೆ ಅದನ್ನು ಲಭುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿತು. ನರಿ ತಾನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಯಿ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿತು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸುಮುದ್ರಿದ್ದ ನರಿ ಉಪದೇಶ ಹೇಳುವಾಗ ಬಳಸಿದ್ದು ‘ವಸುದ್ವೇವ ಕುಟುಂಬಕಂ’ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು.

ಪರೋಪಕಾರಾಯ ಪ್ರಕ್ಾಂಯ ಪಾಪಾಯ ಪರವೀಡನಾ ಉದಾರ ಚರಿತಾನಾಂತು ವಸುದ್ವೇವ ಕುಟುಂಬಕಂ